

Історія села Старий Корець

Село Старий Корець знаходиться за 6 кілометрів на південний схід від м. Корця Рівненської області. Воно межує на південному заході із с. Жадківка Корецького району, на сході з Новоград-Волинським районом Житомирської області, та на півночі зі Славутським районом Хмельницької області.

Важно встановити коли саме село отримало свою назву, однак знайдені на території села кам'яні знаряддя праці свідчать, що поява жителів відноситься до дуже давніх часів докласового суспільства. Існує гіпотеза, що поява назви Старий Корець походить від часів, коли населення почало перебиратися із болотистих та лісистих місцин ближче до р. Корчик, де згодом з'явилося поселення під назвою Корець. Згодом територія з якої прийшли люди дістала назву «Перший», або Старий Корець. Люди що проживали тут займалися землеробством та видобуванням деревини. Ніяких писемних згадок про село за часів Київської Русі не збереглося, проте зрозуміло що історія села тісно пов'язана з історією м. Корець. Ця територія по мірі ослаблення Києва відійшла до сфери впливу волинських князів. Роком 1199 землі Корця та найближчих сіл увійшли до складу Галицько-Волинської держави, а ще через 2 століття до складу Великого Князівства Литовського. Неодноразово територія піддавалася спустошливим нападам татар з якими боролися тодішні господарі Корця князі Острозькі, у XV столітті ця земля була приєднана до володінь князів Корецьких, які продовжили боротьбу проти загарбників. У 1569 році з утворенням Речі Посполитої земля села увійшла до Волинського воєводства Луцького повіту, що знаходилася під владою. Корони Польської. Польські магнати принижували гідність простого люду, насаджували католицизм. Проте до честі народу він залишився вірним православної вірі. За козацьких часів територія була пограничною зоною, якою володіли як українці такі поляки. Тяжким для жителів став період «Руїни», коли відбувалися страшні звірства татар та поляків. У 1760 році вперше згадується назва «Старий Корець» за О. Цюлковським. Після поділу Польщі 1793 року територія села відійшла до Російської імперії дістало назву «Поселення Старокорецьких хуторів». Це поселення входило до Заславської губернії з 1792 по 1795 рік. Та у 1795 було створено Волинське намісництво що складалося з 15-ти округів з центром у Новоград-Волинському. З 1804 по 1897 рік Старий Корець входив до Корецького волосного центру Новоград-Волинського повіту Волинської губернії. Цей повіт межував на південному-заході із Староконстантинівським повітом, на заході із Острозьким Рівненським та Заславським повітами. На півночі з Овруцьким, Літинським повітом Подільської губернії та на сході з Житомирським повітом Волинської губернії. Внаслідок Столипінської 1907 - 1916 рр. в селі з'явилося 8 хуторів, що дістали назви сімей за якими приєднувалася земля. (Мощари, Бандили, Пархіми, Кралі, Шендецькі, Рої, Геруси, Бугаї), Через село повинна була проходити залізниця, що мала сполучати Рівне та Новоград-Волинський, та Перша Світова війна, що розпочалася у 1914 році, зруйнувала ці плани.

З падінням царської влади та встановленням тимчасового уряду територія входить до УНР, але уряд директорії під керівництвом Скоропадського увів до цих земель Австро-Німецькі війська. 21 лютого 1918 року вони зайняли Старий

Корець ,однак 1 травня 1919 року вибивши німців село зайняли більшовики під командуванням М. Щорса, та того ж року село увійшло до складу відновленої Польщі і залишалося у її складі до 1939 року.

Після III-го поділу Польщі між Німеччиною та СРСР село увійшло до УРСР це сталося 17 вересня 1939 року. Радянська влада поширилась на всю Україну.

8 липня 1941 року фашисти окупували Старий Корець, розпочалися страшні часи для села та його жителів. Багато людей загинуло, зникло безвісти, залишилися вдовами та сиротами. Та люди не відмовилися від боротьби проти загарбників. Доклавши неймовірних зусиль, проявивши героїзм та волю до перемоги, завдали поразки фашистам. Радянським воїнам-героям вічна слава.

13 січня 1944 Старий Корець було визволено, а до кінця року визволено всю Україну. 9 травня 1945 року Німеччина капітулювала, Народи СРСР здобули перемогу.

У післявоєнний період відбувалася відбудова, у вересні 1947 року було створено три колгоспи, імені «Будьонного» на хуторі Кралі, ім.. «Калініна» на хуторі Рої та ім. « Ватутіна» на хуторі Мощари. Працювала Старокорецька сільська рада. У 1958 році с, Старий Корець та Жадківка з'єднали в один колгосп «Перемога», так само об'єднали сільські ради.

У 1961 році розпочалося будівництво Старокорецької восьмирічної школи, яка відкрила свої двері учням у 1963-1964 навчальному році. В цьому ж році прокладена брукована дорога в село, яку в дев'яності асфальтували. За радянської влади налагоджувалось життя, люди мали роботу, в житті був порядок. З здобуттям Україною незалежності життя в селі поступово занепадає.

У 1993 було закрито Мощарівську початкову школу, 2000-му році розпався колгосп «Перемога» . Та є позитивні зрушення у 1999 році в селі розпочалося будівництво церкви «Святої Варвари». У 2001 році в церві розпочалось богослужіння. Згодом її було перейменовано на монастир «Скид Святої Варвари».

На даний час в селі є Старокорецька загальноосвітня школа I-II ступенів, фельдшерсько-акушерський пункт та будинок культури з бібліотекою, Люди будують нове життя,виховують дітей в новій українській державі та вірять у світле майбутнє для себе та нащадків